

ἄτομον. Οὐδ' ὁ Δέ Κλαιράν οὐδ' ἡ κόμισσα ἐγνώριζον προσωπικά τὸν Ἱερώνυμον Λεγρόντζ, δι' ὃ, λαβόντες τὴν διεύθυνσιν τοῦ ὑποδεικνυομένου ἀτόμου, ἐθεωρήθη ἀναγκαῖον νὰ βεβαιωθῶσι περὶ τῆς ταυτότητός του. Ἐπὶ τοῦ παρόντος ὁ κ. Δ. Κλαιράν ἀπλῶς ἠὲ χαρίστησε τὸ ἄτομον, εἰς ὃ ὤφειλε τὴν κωλύσειν καὶ συνδιεσκέφθη μετὰ τῆς κομίσσης περὶ τῶν καλλιστῶν μέσων ὅπως ἱκανοποιήσωσι τὸν σκοπὸν τῶν. Τυχρῶς ἐφάνη μῦθον, καὶ τὴν ἐπομένην πρωΐαν ἡ κόμισσα Δέ Καλμέ καὶ κ. Κλαιράν ἀπῆλθον πεζῇ εἰς τὰ ταπεινὰ δώματα τοῦ Ἱερωνύμου καὶ τῆς Ἀντουανέττας. Ὁ Ἱερώνυμος ἦτον ἀπὼν εἰς τὸ γραφεῖον τῆς ἐφημερίδος. Ἀλλ' ἡ Ἀντουανέττα, ἅμα λαβοῦσα τὰ ἐπισκεπτήρια τῶν ξένων τῆς τοῦς ἐδέχθη.

Ὁ Ἱερώνυμος προλαβόντως εἶχε συμβουλευθεῖ τὴν Ἀντουανέτταν νὰ μὴ ὁμιλῇ περὶ πολιτικῶν εἰς οἷον δὴποτε ἐν Ἀγγλίᾳ· δι' ὃ καὶ κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην ἐκράτησεν αὐτὴ σιωπὴν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου.

«Καὶ κατὰ ποίαν ὥραν εἶναι πιθανώτερον ν' ἀπαντήσῃ τις τὸν κύριον ἐνταῦθα;» ἠρώτησεν ἡ κόμισσα.

«Συνήθως ἐξέρχεται τὴν μεσημβρίαν καὶ λείπει μέχρι τῆς πέμπτης ἢ ἑκτῆς,» ἀπήντησεν ἡ Ἀντουανέττα.

«Κατὰ ποίαν ὥραν εἶναι εὐκαιρότερον νὰ ἔλθωμεν· πρὸ τῆς δωδεκάτης ἢ τὴν ἐσπέραν;»

«Εἶμαι βεβαία ὅτι ὁ ἀδελφός μου θέλει δεχθῇ ὑμᾶς καθ' οἷαν δὴποτε ἐπιθυμεῖτε· δηλαδὴ καθ' οἷαν δὴποτε ὥραν, μὴ κωλύουσαν αὐτὸν τῶν ἐξωτερικῶν του ὑποχρεώσεων.»

«Τῶν ἐξωτερικῶν του ὑποχρεώσεων; Ὑπῆρξεν λοιπὸν ἀρκούντως εὐτυχὴς ὥστε νὰ εὕρῃ ἐνσχόλησιν;»

«Μάλιστα.»

«Ἄ», στενάζουσα εἶπεν ἡ κόμισσα, «ὁ δυστυχὴς σύζυγός μου ἦτο ἀνίκανος δι' ἐργασίαν. Ἡ ἀπώλεια τῆς περιουσίας καὶ τοῦ βαθμοῦ του κατέστρεψεν ὅλην του τὴν ἐνεργητικότητά, καὶ ἐδίδουσαν ἐγὼ νὰ ἐργασθῶ πρὸς συντήρησιν ἀμφοτέρων.»

«Ἀληθῶς! καὶ πῶς τὸ κατωρθώσατε;»

«ἔχουσα παραδόσεις τῆς γαλλικῆς, ἰχθυογραφίας καὶ μουσικῆς.»